

NL

#fairmovement #fairresidence #fairemployment

Internationale bewegingsvrijheid wordt al bijna 30 jaar lang gehuldigd als één van de fundamentele waarden van de Europese Unie. Voor veel EU-burgers voelt de vrijheid om te kunnen reizen niet alleen als vanzelfsprekend, maar is het ook een absolute noodzaak. Of het nu gaat om verplaatsingen naar andere Europese lidstaten of buiten de grenzen van de EU. Of het nu gaat om zakenreizen, handelsmissies, seizoensarbeid, internationale stages en studieverblijven, vrijwilligerswerk, citytrips, zomervakanties, inleef- of wereldreizen. Met een paspoort dat de deuren opent naar 134 landen, kennen Belgische staatsburgers zowat het grootste internationale bewegingsgemak ter wereld.

Niets is minder waar voor veel medeburgers die in dit land wonen en werken, maar geen toegang hebben tot de Belgische nationaliteit. Omdat zij bij hun geboorte niet dezelfde locatiebonus meekregen, worden vele van hun verplaatsingen, hun arbeid en zelfs hun als illegaal beschouwd. Volgens de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, die België in 1948 ondertekende, heeft elke persoon het recht op arbeid, het recht om hun land te verlaten en het recht om van nationaliteit te veranderen. In werkelijkheid botsen mensen van buiten de EU op een eindeloze reeks gemilitariseerde en administratieve grenzen, als ze die rechten proberen uit te oefenen in of onderweg naar België. Terwijl die grenzen als bij toverslag verdwijnen wanneer Belgen de omgekeerde beweging maken en de EU verlaten.

Die extreme ongelijkheid leidt onvermijdelijk tot andere vormen van uitsluiting en geweld - van racisme en seksueel geweld tot uitbuiting op de werkvloer. Een groot deel van de mensen zonder Belgische papieren is tewerkgesteld binnen cruciale sectoren. Zonder werknemersrechten zwoegen ze op de bouwwerven van onze metrostations en kantorencomplexen, in verzorgingstehuizen, in cafés en restaurants. Van sociale bescherming is voor hen geen sprake - ook niet in tijden van corona. Als Belgische staatsburgers pleiten wij voor een regularisering van de situatie van onze als illegaal beschouwde medeburgers, aan de hand van duidelijke, menselijke en permanente criteria. Waarom zouden zij geen aanspraak kunnen maken op dezelfde mensenrechten en bewegingsvrijheid, waar wij in de EU zo prat op gaan? Waarom zou wat geldt voor velen van ons, niet kunnen gelden voor ons allemaal?

Als Belgische staatsburgers onderschrijven wij het volgende voorstel voor een burgerwet, opgesteld door onze medeburgers zonder Belgische papieren, die zich in een collectief hebben georganiseerd.

Voorstel voor een burgerwet

tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen met het oog op de invoering van duidelijke, eerlijke en nauwkeurige criteria voor regularisatie van personen die illegaal op het grondgebied van het Koninkrijk verblijven en tot oprichting van een onafhankelijke regularisatiecommissie .

ARTIKELS

1. Opheffing van de verplichting om de aanvraag in te dienen vanuit het land van herkomst

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bevat nu de verplichting om de regularisatieaanvraag in te dienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats in het buitenland. Afgezien van de voor de hand liggende moeilijkheid om naar een vaak op een ander continent gelegen land te moeten reizen om een administratieve aanvraag in te dienen, zijn er ecologische (koolstofkosten van de reis) en gezondheidsredenen (in verband met de pandemie) die deze verplichting onwenselijk maken. Het verzoek moet worden ingediend bij de burgemeester van de woonplaats van de betrokkene. Bovendien zijn duidelijke criteria nodig.

2. Identiteitsdocumenten

Ter ondersteuning van de aanvraag moet de aanvrager een paspoort, een identiteitskaart of een consulaire kaart voorleggen. Tenzij het onmogelijk is om zulk een document te verkrijgen. Dit wordt verondersteld onmogelijk te zijn voor staatlozen.

3. Adres van feitelijk verblijf

De gemeente gaat na of de aanvrager op het opgegeven adres verblijft, en stuurt het dossier vervolgens door naar de Dienst Vreemdelingenzaken voor behandeling. Als de vreemdeling een dringende medische hulp-kaart heeft, is deze controle niet nodig (aangezien ze al werd uitgevoerd door het OCMW) en kan het dossier onmiddellijk worden doorgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

4. Criteria in verband met de onmogelijkheid van terugkeer

- Staatlozen
- Ouders van kinderen die verblijfsrecht hebben in België

- Koppels van verschillende nationaliteiten die hun gezinsleven niet in een ander land kunnen leiden
- Personen die, om redenen buiten hun wil, niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, omdat hun grondrechten er geschonden worden

5. Criteria in verband met kwetsbaarheid

- Ouderen
- Slachtoffers van intra-familiaal of ander geweld tegen vrouwen
- Personen met een handicap
- Geesteszieken
- Slachtoffers van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld
- Zwangere vrouwen en ouders van jonge kinderen

6. Criteria in verband met duurzame verankering

- Gezinnen waarvan de kinderen al 2 jaar in België naar school gaan
- Mensen die 5 jaar in België hebben gewoond

7. Criteria in verband met een geïndividualiseerde project

Het basisidee van dit criterium is dat migratie een aanwinst is voor van het gastland. Elke persoon zonder papieren, kan een geïndividualiseerd professioneel project voorstellen: een voorstel voor een baan of een opleiding in een beroep waaraan een tekort is, of een project als zelfstandige. De betrokkene zal worden begeleid door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een adviseur hen zal helpen met het project en de voortgang ervan zal controleren.

8. Openbare orde.

Het recht op verblijf kan worden geweigerd om redenen van openbare orde, maar alleen wegens ernstige persoonlijke feiten. Zwartwerk of overtredingen die verband houden met de migratieroute kunnen niet in aanmerking worden genomen. Oude strafbare feiten waarvoor mogelijk sprake is van rehabilitatie, worden niet weerhouden, evenals strafbare feiten waarvoor door de rechtbank gunstmaatregelen zijn genomen. Drugsverslavingsdelicten worden bij een succesvolle ontwenningsskuur (op advies van gespecialiseerde centra) niet in overweging genomen.

9. Inreisverbod

Het verzoek tot opheffing van een eerder gekregen inreisverbod gebeurt in de regularisatieaanvraag;

10. Oprichting van een onafhankelijke beroepscommissie.

Als de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken negatief is, kan de vreemdeling beroep aantekenen bij een onafhankelijke beroepscommissie, binnen de 30 dagen.

Deze commissie, die bestaat uit een secretariaat, bestaande uit ambtenaren, en Kamers, bestaande uit:

- Een effectieve, plaatsvervangende of ere-magistraat, die of oud magistraat is of een oud lid van een administratieve rechtbank,
- Een advocaat
- Een vertegenwoordiger van een erkende niet gouvernementele organisatie, die werkzaam is op het gebied van mensenrechten.

De vreemdeling krijgt een maand de tijd om een beroep te doen op deze commissie. Een onafhankelijke beroepscommissie is verantwoordelijk voor het nemen van beslissingen over weigeringen van regularisatie. De Commissie omvat een secretariaat dat zowel uit ambtenaren als uit kamers zal bestaan, elk bestaande uit:

- hetzij een effectieve, plaatsvervangende of ere-magistraat, of een voormalige magistraat, of een lid (of voormalig lid) van een administratieve rechtbank;
- een advocaat ;
- een vertegenwoordiger van een erkende NGO die haar activiteiten uitoefent op het gebied van mensenrechten.

Het idee is dat een commissie die bestaat uit mensen die ervaring hebben in het werken met mensen zonder papieren, de uiteindelijke beslissing zal nemen.

11. Termijnen

De Dienst Vreemdelingenzaken moet binnen 6 maanden na indiening van de aanvraag een antwoord geven. Als er geen reactie komt, wordt de beslissing als positief beschouwd.

FR

#fairmovement #fairresidence #fairemployment

Depuis près de 30 ans, la liberté de circulation internationale est saluée comme l'une des valeurs fondamentales de l'Union européenne. Pour de nombreux citoyen.ne.s de l'UE, la circulation internationale n'est pas seulement naturelle, elle est ressentie comme une nécessité absolue. Qu'il s'agisse de se déplacer d'un État membre de l'UE à un autre ou au-delà des frontières de l'UE. Qu'il s'agisse de voyages d'affaires, de missions commerciales, de travail saisonnier, de stages internationaux, de bénévolat, de city trips, de vacances d'été, de voyages d'immersion ou encore de voyages autour du monde. Avec un passeport leur ouvrant les portes de 134 pays, les citoyen.ne.s belges bénéficient de la plus grande facilité de circulation internationale au monde.

L'inverse vaut pour de nombreu.x.ses co-citoyen.ne.s qui vivent et travaillent dans ce pays sans avoir accès aux mêmes privilèges. Iels se trouvent en situation d'illégalité en matière de mobilité, de travail et de résidence. Selon la Déclaration universelle des droits de l'Homme, signée par la Belgique en 1948, toute personne a le droit de travailler, le droit de quitter son pays et le droit de changer de nationalité. Alors qu'en réalité, les personnes originaires de l'extérieur de l'UE sont confrontées à d'innombrables frontières militarisées et administratives lorsqu'elles tentent d'exercer ces droits en Belgique ou sur le chemin vers la Belgique. Ces frontières disparaissent pourtant miraculeusement lorsque les Belges font le voyage inverse et quittent l'UE.

Cette extrême inégalité entraîne inévitablement d'autres formes d'exclusion et de violence - du racisme à la violence sexuelle en passant par l'exploitation sur le lieu de travail. Une grande partie des personnes sans papiers belges est employée dans des secteurs essentiels. Sans droits des travailleur.euse.s, iels peinent sur les chantiers de construction de nos stations de métro et de nos complexes de bureaux, dans les centres de soins, les bars et les restaurants. Iels ne bénéficient pas de la protection sociale, même en période de COVID. En tant que citoyen.ne.s belges, nous plaidons pour la régularisation de la situation de nos concitoyen.ne.s en situation irrégulière, sur la base de critères clairs, humains et permanents. Pourquoi n'auraient-euls pas droit à la même liberté de circulation, de travail et de logement que ceux dont nous nous vantons dans l'UE ? Pourquoi ce qui est vrai pour beaucoup d'entre nous ne le serait-il pas pour nous tous ?

En tant que citoyen·nes belges, nous nous joignons à la suivante proposition de loi citoyenne, proposée par nos concitoyen·nes sans papiers belges, organisé·es en collectif.

Proposition de loi citoyenne

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue d'y insérer des critères clairs, justes et précis de régularisation pour les personnes en situation de séjour irrégulier sur le territoire du Royaume et instituant une Commission indépendante de régularisation.

ARTICLES

1. Suppression de l'obligation de présenter la demande depuis le pays d'origine

Actuellement l'article 9 contient l'obligation d'introduire la demande auprès du poste diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger. Outre la difficulté évidente de devoir se rendre dans un pays souvent situé sur un autre continent pour y introduire une démarche administrative, il existe des raisons écologiques (coût carbone des trajets) et de santé (liées à la pandémie) qui rendent cette obligation obsolète. On demande que l'obligation d'introduire dans le pays d'origine soit supprimée. La demande doit être introduite auprès du Bourgmestre du lieu de résidence.

2. Documents d'identité

A l'appui de la demande, le demandeur doit présenter un passeport, une carte d'identité ou une carte consulaire. Sauf impossibilité d'en obtenir. L'impossibilité est présumée pour les apatrides.

3. Adresse de résidence effective.

La commune contrôle l'adresse de résidence effective. Si l'étranger dispose d'une carte d'aide médicale urgente, le contrôle ne sera pas nécessaire (puisque'il a déjà été réalisé par le CPAS) et le dossier pourra être immédiatement transmis à l'Office des Etrangers.

4. Critères liés à l'impossibilité de retour

- Les apatrides
- Les parents d'enfants ayant un séjour en Belgique
- Les couples de différentes nationalités qui ne peuvent pas mener leur vie familiale à l'étranger.
- Les personnes dans l'impossibilité de retour (qui ne peuvent retourner ni dans le ou les pays où ils ont séjourné habituellement avant leur arrivée en Belgique, ni dans leur pays d'origine, ni dans le pays dont ils ont la nationalité, pour des raisons

indépendantes de leur volonté ou sous peine de s'exposer à une violation de leurs droits fondamentaux).

5. Critères liés à la vulnérabilité

- Les personnes âgées
- Les victimes de violences conjugales ou d'autres violences faites aux femmes
- Les personnes avec un handicap
- Les malades mentaux
- Les victimes de torture, de viol ou d'une autre forme grave de violence psychologique, physique ou sexuelle
- Les femmes enceintes et les parents d'enfants en bas-âge

6. Critères liés à l'ancrage durable – durée du séjour

- Les familles dont les enfants sont scolarisés depuis 2 ans en Belgique
- Les personnes isolées qui ont 5 ans de séjour en Belgique.

7. Critères liés au projet personnalisés.

L'idée de ce critère est de rappeler que la migration est une richesse pour la société d'accueil. Toute personne en séjour irrégulier peut proposer un projet professionnel personnalisé : une proposition d'emploi ou une proposition de formation dans un métier en pénurie ou un projet en tant qu'indépendant. La personne sera reçue à l'Office des Etrangers où un conseiller l'aidera dans son projet et suivra l'évolution de celui-ci.

8. L'ordre public.

L'octroi d'un séjour peut être refusé pour des raisons d'ordre public, uniquement pour des faits personnels graves. Le travail au noir ou les infractions liées au parcours de migration ne pourront pas être retenus. Les infractions anciennes pour lesquelles il peut y avoir réhabilitation ne seront pas retenues, de même que les infractions pour lesquelles des mesures de faveur ont été octroyées par le tribunal. Les infractions liées à la toxicomanie peuvent être excusées en cas de parcours de désintoxication réussi (sur base de l'avis des centres spécialisés).

9. Interdiction d'entrée

La demande de levée d'une interdiction d'entrée préalablement notifiée doit se faire dans la même demande que la demande de régularisation.

10. Création d'une commission indépendante de recours.

Si la décision prise par l'Office des Etrangers est négative. L'étranger aura un délai d'un mois pour faire un recours devant cette commission. Une Commission indépendante de recours est chargée de statuer sur les refus de régularisation. La Commission comprend à la fois un Secrétariat qui sera composé de fonctionnaires et de Chambres comprenant chacune:

- soit un magistrat effectif, suppléant ou honoraire, soit un ancien magistrat, soit un membre ou un ancien membre d'une juridiction administrative;
- un.e avocat.e ;
- un.e représentant.e d'une organisation non gouvernementale reconnue, exerçant ses activités dans le domaine des droits humains.

L'idée est qu'une commission composée de gens qui ont l'habitude de travailler avec des sans-papiers puisse prendre la décision finale.

11. Les délais

L'Office des Etrangers doit donner une réponse à la demande de régularisation dans les 6 mois de l'introduction de la demande. A défaut de réponse, la décision sera réputée positive.